FRESH ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ

«Μερικές φορές, πρέπει να αφήσεις πίσω σου ό,τι έχεις γράψει μέχρι εκείνη τη στιγμή και να ξεκινήσεις κάτι καινούργιο.»

Ο Κώστας Στοφόρος συνάντησε την Σάρα Τζίο By Literature |

Nov 28, 2015

Θα έλεγα ότι είμαι μάλλον αλλεργικός στα πονήματα της ροζ λογοτεχνίας, αν και μέσα στην αναγνωστική μου λαιμαργία έχω –ουκ ολίγες φορές- ενδώσει στον πειρασμό να διαβάσω κι εγώ κάποια από τα βιβλία που κατατάσσονται σε αυτή τη κατηγορία. Είναι κάτι σα να κάνεις ζάπινγκ στην τηλεόραση ή να σερφάρεις στο διαδίκτυο. Το μυαλό βρίσκει τον αναγκαίο χρόνο να ξεκουραστεί και να ξεφύγει από την ταλαιπωρία της καθημερινότητας. Το ζήτημα είναι να μη σου γίνει συνήθεια, διότι σιγά –σιγά χάνεις και το ίδιο το γούστο. Βυθίζεσαι σε έναν ανύπαρκτο ροζ κόσμο που λειτουργεί ως γενική νάρκωση… Ξεκινάω με αυτές τις λίγες σκέψεις για να πω ότι υπάρχει και η άλλη πλευρά. Σοβαροί (ή σοβαροφανείς) κριτικοί, αλλά και συγγραφείς που αλληλοσυγχαίρονται για τα όλο και πιο βαθιά γραπτά τους. Με τόσο βάθος που κυριαρχεί το σκοτάδι και καταλήγεις να θαυμάζεις ό,τι δεν καταλαβαίνεις. Και καταλήγεις σε αυτό που λέγαμε παιδιά «Αν δεν καταλάβεις, κάνε πως κατάλαβες για να μην καταλάβουν οι άλλοι πως δεν κατάλαβες. Κατάλαβες;» Μέσα σε αυτό το κλίμα συχνά μαζί με τα ξερά, καίγονται και τα χλωρά. Κατατάσσουμε με ευκολία κάποιο βιβλίο στη «ροζ λογοτεχνία» και το προσπερνάμε. Βασικό αμάρτημά του ότι έχει χιλιάδες αναγνώστες! Και βεβαίως το κοινό δεν έχει πάντα δίκιο και συχνά πωλούνται κατά χιλιάδες λογοτεχνικά απορρίμματα, όμως μερικές φορές τα στερεότυπα οδηγούν σε λάθος συμπεράσματα. Θυμάμαι ακόμη μια –κατά τα’ άλλα συμπαθέστατη- κριτικό που είχε κατατάξει τον ”Γυρισμό” και ”Το Νησί” της Βικτώρια

Χισλοπ στο «μυθιστορήματα παραλίας» Και έρχομαι στο θέμα μου. Οι «Βιολέτες του Μαρτίου» της Σάρα Τζίο, αμερικανίδας ευπώλητης συγγραφέως, θα μπορούσαν εύκολα να καταταγούν στη «ροζ λογοτεχνία». Βλέπετε κυκλοφορούν σε 27 χώρες, έχουν πουλήσει χιλιάδες αντίτυπα και επιπλέον η συγγραφέας είναι ξανθιά με εμφάνιση μοντέλου. Οπότε όλα τα στερεότυπα είναι εδώ: Η χαζή, όμορφη ξανθιά που γράφει ένα μυθιστόρημα που αγκαλιάζουν οι νοικοκυρές που θα ήθελαν να της μοιάσουν. Έλα όμως που τα στερεότυπα οδηγούν συχνά σε απολύτως λάθος συμπεράσματα!

Η Σάρα Τζίο στο βιβλιοπωλείο των εκδόσεων Ψυχογιός, στην Εμμανουήλ Μπενάκη στην Αθήνα

Αυτό το πρώτο μυθιστόρημα της Σάρα Τζίο με δυνατούς χαρακτήρες, ναι έχει μέσα ερωτικές ιστορίες, όμως είναι απολύτως γοητευτικό. Με δυνατή πλοκή και χαρακτήρες ξεχωριστούς, που ξεφεύγουν από τα καθιερωμένα, με μια ηρωίδα που αναζητά τον εαυτό της στο παρελθόν, με πραγματικούς ανθρώπους που έχουν αδυναμίες και αδιέξοδα. Και με μια γοητευτική ηλικιωμένη γυναίκα στην οποία καταφεύγει μετά τον χωρισμό της η ηρωίδα για να δέσει τα χαμένα κομμάτια της ζωής της. Όμως τίποτε δεν είναι όπως φαίνεται… Είχα τη χαρά να συναντήσω τη συγγραφέα Σάρα Τζίο –που όντως είναι μια πολύ γοητευτική γυναίκα, αλλά φυσικά

δεν είναι μόνο αυτό. Κι όποιος μένει στην επιφάνεια, εύκολα χάνει την ουσία. Από την πρώτη στιγμή που βρεθήκαμε στον όμορφο χώρο των εκδόσεων Ψυχογιός ένιωσα μια οικειότητα και μια ζεστασιά. Αφήσαμε λίγο πίσω τη συγγραφή κι αρχίσαμε να μιλάμε για τα …παιδιά μας. Συγγραφέας και μητέρα μόνη με τρία παιδιά. Της έλειπαν ήδη καθώς βρισκόταν σε περιοδεία. Ήρθε στη χώρα μας μετά από την Τουρκία όπου της επιφυλάχθηκε θερμότατη υποδοχή. Πριν αφοσιωθεί στη συγγραφή η Τζίο υπήρξε επιτυχημένη δημοσιογράφος έχοντας συνεργαστεί με εφημερίδες όπως οι New York Times και με μια μεγάλη σειρά περιοδικών από το Marie Claire και το Glamour μέχρι το Rarenting και άλλα για περιοδικά γονείς. Μέσα στην τελευταία δεκαετία έχουν κυκλοφορήσει οκτώ βιβλία της. Για να συμβεί αυτό χρειάστηκε να περάσει πρώτα την απογοήτευση της απόρριψης:

Το πρώτο σας μυθιστόρημα είχε απορριφθεί. Πώς βρήκατε το κουράγιο να συνεχίσετε;

Ήταν μια τραυματική εμπειρία. Είχα γράψει το βιβλίο, αφιερώνοντάς του πολύ χρόνο και κόπο και θεωρούσα πως ήταν καταπληκτικό. Ονειρευόμουν ότι θα είχε μεγάλη επιτυχία και όλα όσα φαντάζεται ένας συγγραφέας που μόλις έχει τελιώσει το πρώτο του μυθιστόρημα. Το έδωσα, λοιπόν, σε έναν ατζέντη στη Νέα Υόρκη, το πήγε σε πολλούς εκδοτικούς οίκους και παρά τα όσα περίμενε κι ο ίδιος θεωρώντας πως θα γινόταν επιτυχία, στο σύνολό τους το απέρριψαν. Ήμουν απαρηγόρητη. Ήταν ένα μεγάλο πλήγμα στον εγωισμό μου. Όμως, μετά το αρχικό σοκ, κάθισα να σκεφτώ. Και κατάλαβα πως το βιβλίο αυτό ήταν μάλλον …χάλια. Έπρεπε να βρω όμως και πάλι την αυτοπεποίθηση να γράψω και να αλλάξω πορεία. Συνειδητοποίησα ότι αυτό το βιβλίο δεν είχε βγει από μέσα μου. Δεν είχε κάτι από μένα. Έτσι αποφάσισα να γράψω κάτι που να βγαίνει πραγματικά μέσα από την καρδιά μου κι ό,τι γίνει ας γίνει! Τελικά θεωρώ πως αυτή η απόρριψη ήταν …ευλογία για μένα. Με βοήθησε να βρω τον δρόμο μου. Έτσι έγραψα τις «Βιολέτες του Μαρτίου», που είναι το πρώτο μου μυθιστόρημα που κυκλοφόρησε στις ΗΠΑ και κυκλοφόρησε τώρα και στην Ελλάδα.

Τι θα συμβουλεύατε τους νέους συγγραφείς;

Βλέπω ανθρώπους που γράφουν, που παλεύουν χρόνια με ένα θέμα, μου λένε πως δυσκολεύονται να γράψουν τη συνέχεια ή το επόμενο κεφάλαιο, νιώθουν να βρίσκονται σε αδιέξοδο… Μερικές φορές –όσο κι αν είναι σκληρό- πρέπει να αφήσεις πίσω σου ό,τι έχεις γράψει μέχρι εκείνη τη στιγμή και να ξεκινήσεις κάτι καινούργιο. Πρέπει να ενθουσιάζεσαι με αυτό που γράφεις, να το απολαμβάνεις αν θέλεις κι οι αναγνώστες σου να κάνουν το ίδιο. Όταν γράφω ένα βιβλίο το σκέφτομαι όλη μέρα. Κρατάει το ενδιαφέρον μου μέρα και νύχτα. Κώστας Στοφόρος και Σάρα Τζίο

Οι «Βιολέτες του Μαρτίου» έχουν και αυτοβιογραφικά σας στοιχεία;

Η ηρωίδα μου είναι κι αυτή συγγραφέας που μετά το πρώτο της βιβλίο –είχε γίνει best seller- δεν μπορούσε πια να γράψει. Και το ίδιο της το μυθιστόρημα το θεωρούσε πια «ξένο» κομμάτι. Δεν είχε βγει από μέσα της. Αναζητούσε να γράψει κάτι –που όπως συνέβη και μένα, να βγαίνει μέσα από την καρδιά της. Την αγωνία που ένιωθα εγώ η ίδια την πέρασα και στην ηρωίδα μου. Από εκεί και πέρα, όταν πριν από εννιά χρόνια έγραψα τις «Βιολέτες» ήμουν ακόμη παντρεμένη, ενώ η

ηρωίδα μου βίωνε το χωρισμό. Αυτό συνέβη αργότερα και σε μένα. Κάποιοι με ρωτούν μήπως τελικά το μυθιστόρημα έριξε τη σκιά του στη ζωή μου! Πάντως η αλήθεια είναι ότι γράφοντας είναι αδύνατον να μη βάλεις κομμάτια από τον εαυτό σου. Από τις δικές σου εμπειρίες. Και οι κεντρικοί χαρακτήρες έχουν πολλά στοιχεία ανθρώπων που είναι γύρω μου –ή δικά μου. Η αδέσμευτη Θεία Μπι του βιβλίου -για παράδειγμα- έχει πολλά στοιχεία από τη δική μου γιαγιά.

Μέσα σε οκτώ χρόνια δημοσιεύσατε οκτώ μυθιστορήματα, ενώ ταυτόχρονα αποκτήσατε τρία αγόρια, που τώρα πια μεγαλώνετε μόνη σας. Πόσο δύσκολο είναι να συνδυάσετε τον ρόλο της μητέρας και της συγγραφέως;

Τα παιδιά είναι σήμερα οκτώ, έξι και τεσσάρων ετών κι όπως καταλαβαίνετε ακόμη και οι δυο γονείς να ήταν μαζί δεν είναι καθόλου εύκολο να τα μεγαλώνεις σωστά. Πόσο μάλλον αν είσαι μόνη σου. Έτσι κι αλλιώς, είναι πραγματική πρόκληση να καταφέρεις να είσαι ταυτόχρονα συγγραφέας και μητέρα. Δεν είναι πάντα εύκολο να βρεις την ισορροπία ανάμεσα σε αυτούς τους δυο ρόλους… Παρ' όλα αυτά έχω καταφέρει να βρίσκω το χρόνο μέσα στη μέρα για να γράψω. Ακόμη κι αν πρέπει να σηκώνομαι πολύ νωρίς το πρωί, αξημέρωτα, πριν ξυπνήσουν τα παιδιά ή άλλες φορές να ξενυχτάω. Μόνο που χρειάζεται πια να πίνω τεράστιες ποσότητες καφέ για να μένω ξύπνια! Η αλήθεια είναι, ότι και τα ίδια τα παιδιά, όσο μεγαλώνουν καταλαβαίνουν περισσότερο τι σημαίνει να είναι η μαμά τους συγγραφέας. Μια μέρα ο γιος μου ο μεγάλος γύρισε στο σπίτι και μου είπε όλο χαρά πως η βιβλιοθηκάριος του σχολείου τον ρώτησε αν ξέρει πως η μαμά του είναι μια συγγραφέας διάσημη σε όλο τον κόσμο. Είχε ενθουσιαστεί. Αυτό τον βοήθησε να καταλάβει περισσότερο πως η μαμά δεν είναι μόνο …μαμά αλλά και συγγραφέας. Κάνει μια δουλειά σημαντική και χρειάζεται να εργάζεται σκληρά. Ταυτόχρονα όλα τα παιδιά μου νιώθουν πια περήφανα για τη μαμά τους. Εδώ και δυο χρόνια έχω χωρίσει και πρέπει να τα κάνω όλα μόνη μου. Στην αρχή τα πάντα μου φαίνονταν βουνό και πίστευα πως δεν μπορώ να τα καταφέρω, αλλά μέσα σε αυτό το διάστημα είδα πως τα βγάζω πέρα. Απλώς τα πράγματα γίνονται τελικά, όσο κι αν σου φαίνεται δύσκολο

Κώστας Στοφόρος και Σάρα Τζίο

Περάσατε από τη δημοσιογραφία στη συγγραφή. Πόσο εύκολο –ή δύσκολο- ήταν αυτό το βήμα;

Δούλεψα αρκετά χρόνια ως δημοσιογράφος κι εξακολουθώ να δουλεύω, μόνο που τώρα επιλέγω εγώ τα θέματα και τον ρυθμό της δουλειάς. Παλιά έπρεπε συνεχώς να γράφω. Μόλις τέλειωνα ένα θέμα, ερχόταν το επόμενο. Συνεντεύξεις, έρευνες, πολύ κοπιαστική δουλειά. Το να γράφω βιβλία σε σχέση με αυτό μου φαίνεται χαλαρωτικό. Κάθομαι στο γραφείο μου, σκέφτομαι, φαντάζομαι και χτίζω δικούς μου κόσμους. Και τώρα χρειάζεται αν κάνω έρευνα αλλά χρησιμοποιώ πολύ και τη φαντασία μου. Και τώρα υπάρχουν προθεσμίες και πίεση πολλές φορές, όμως μου αρέσει αυτό που κάνω. Ήταν μια καλή αλλαγή. Θα γράφατε ένα βιβλίο που να διαδραματίζεται στην Ελλάδα; Δύσκολο να το πω, όμως πραγματικά έχω ενθουσιαστεί με τη χώρα σας. Είναι η πρώτη φορά που έρχομαι εδώ και θέλω να έρθω και πάλι να επισκεφθώ τα νησιά. Αλλά μου άρεσε τόσο που έχω την εντύπωση ότι κάτι …ελληνικό ίσως μπει μέσα σε ένα επόμενο βιβλίο μου!

Αποχαιρετώ τη Σάρα Τζίο που κατέρριψε –όπως και τα βιβλία της- τα διάφορα στερεότυπα. Σκέφτομαι ότι καλό είναι να μη βιαζόμαστε ποτέ να κρίνουμε τον άλλο. Τετριμμένο, αλλά αληθινό!

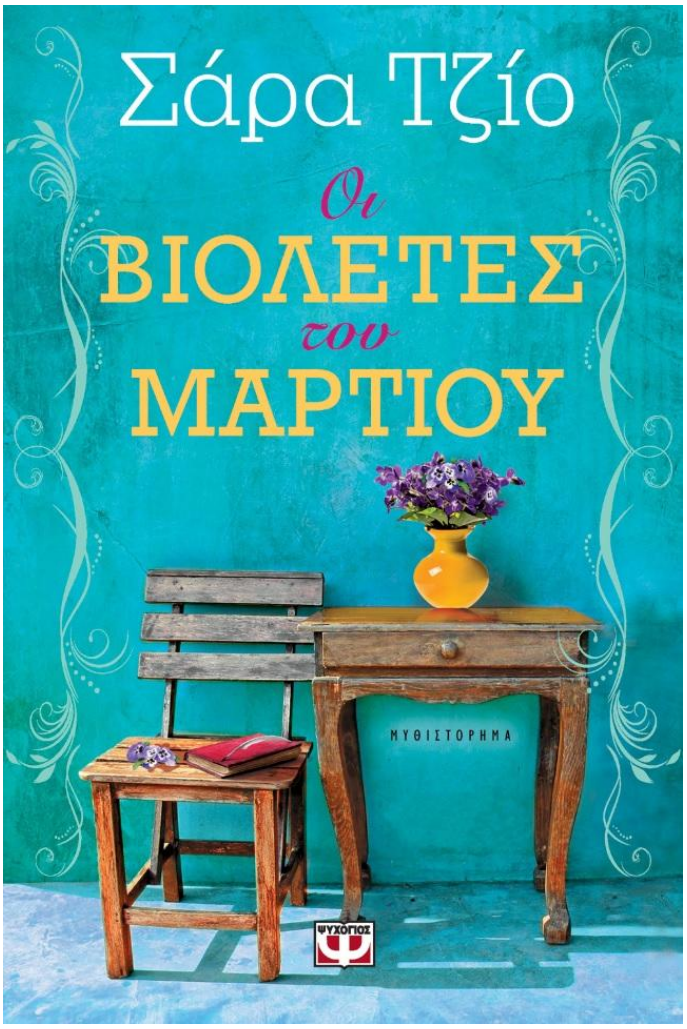

Το βιβλίο της Σάρα Τζίο «Οι βιολέτες του Μαρτίου» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός. Ευχαριστώ την Πόπη Γαλάτουλα και την Αμέρισσα Μπάστα από τις Δημόσιες Σχέσεις των εκδόσεων για τη βοήθειά τους. Η ΣΑΡΑ ΤΖΙΟ είναι ευπώλητη συγγραφέας της οποίας τα βιβλία κυκλοφορούν σε 22 χώρες και φιγουράρουν τακτικά στις λίστες των New York Times και USA Today. Διατηρεί σταθερή στήλη στο περιοδικό Glamour, ενώ έχει αρθρογραφήσει και για τους New York Times, τα περιοδικά Marie Claire,Seventeen, Ο και πολλά άλλα. Ζει στο Σιάτλ, «την καλύτερη πόλη του κόσμου», με τους τρεις γιους της - See more at: http://www.literature.gr/merikes-fores-prepi-na-afisis-piso-sou-oti-echis-grapsi-mechri-ekini-ti-stigmi-ke-na-xekinisis-kati-kenourgio-o-kostas-stoforos-sinantise-tin-sara-tzio/#sthash.DX6i9LyH.dpuf

Read more at: http://www.literature.gr/